

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 97
van **STEFAAN SINTOBIN**
datum: 14 november 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Bivakzones - Concept

Enkele derdejaarsstudenten toerisme- en recreatiemanagement aan de Erasmushogeschool in Brussel doen in het kader van het opleidingsonderdeel 'Bachelorproef' onderzoek naar de houvast die andere Europese paalkampeerzones mogelijk kunnen bieden voor de verdere toeristisch-recreatieve ontwikkeling van bivakzones in Vlaanderen.

Aan de hand van een historisch kader en een analyse van de huidige Vlaamse regelgeving; alsook de verschillen en gelijkenissen in andere Europese regio's wat betreft faciliteiten en regelgeving doen zij onderzoek naar de impact van bivakzones op sociaal, economisch en ecologisch niveau.

Het concept van bivakzones kwam mijns inziens en in tegenstelling tot het concept paalkamperen nog nooit uitgebreid aan bod in het Vlaams Parlement.

1. Wat denkt de minister van het concept van bivakzones?
2. Overweegt de minister om hier verder onderzoek naar te doen?

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 14 november 2019

van **STEFAN SINTOBIN**

Bivakzones en paalkamperen zijn eigenlijk synoniemen van elkaar. Een bivakzone in Vlaanderen is eigenlijk ongeveer hetzelfde als het paalkamperen in Nederland.

Sinds 2010 vind je bivakzones in onze natuurgebieden. Deze zones hebben een aantal gemeenschappelijke kenmerken:

- Het zijn zones die je te voet of met de fiets kan bereiken.
- Ze zijn meestal voorzien van een waterpomp, een vuurkorf en eventueel een composttoilet.
- Ze zijn volledig gratis.
- Op zo'n bivakzone van Natuur en Bos mogen maximaal 3 tentjes (10 personen) staan om de rust voor mens en dier te verzekeren. Reserveren is niet mogelijk.
- Na maximaal 48 uur is het tijd om andere oorden te verkennen.

In Vlaanderen zijn er momenteel 15 bivakzones:

- 7 in Limburg,
- 4 in Oost-Vlaanderen,
- 3 in Antwerpen,
- 1 in Vlaams-Brabant.

Uit een klein onderzoek met betrekking tot deze bivakplaatsen van het Agentschap Natuur en Bos blijkt het volgende:

- Deze bivakplaatsen worden regelmatig gebruikt (onderzoek wijst uit dat er gemiddeld meer dan 5 tenten per maand staan – dit varieert sterk van plek tot plek en van tijdstip in het jaar).
- De beheerders krijgen regelmatig positieve reacties van de gebruikers van deze bivakzones. De positieve reacties zijn een hart onder de riem van de beheerder omdat ze net ingaan op de essentie van het concept: zorgen voor een andere vorm van natuurbeleving – schoonheid, rust, stilte, dieren, geluiden ...
- Maar uiteraard komen er ook regelmatig klachten binnen m.b.t. deze bivakzones. De belangrijkste klachten zijn geluidsoverlast, auto's, ongeoorloofd vuur maken en afval.

De vele positieve reacties van de bezoekers over de bivakzones motiveren mij om de verdere uitbouw van bivakzones te onderzoeken. Dit sluit ook aan bij mijn beleidsintentie om meer in te zetten op natuurtoerisme in Vlaanderen. Zowel in de Vlaamse parken als in andere natuur- of bosgebieden van voldoende grote omvang zijn bivakzones een ideale manier om maximaal van de natuur te genieten met een minimale ecologische voetafdruk. Uiteraard staat hierbij altijd een evenwicht tussen natuurbehoud en natuurbeleving voorop. Voor de bestaande en nieuwe bivakzones laat ik ook onderzoeken hoe we klachten i.v.m. geluidsoverlast, afval ... eenvoudig kunnen aanpakken en bij voorkeur voorkomen.

Ik kijk dan ook met veel interesse uit naar de resultaten van de studenten met betrekking tot de impact van bivakzones op sociaal, economisch en ecologisch niveau. Ook dit kan

nieuwe inzichten geven voor een eventuele verdere uitbouw van het netwerk van bivakzones.